

Трагічна елегія

Володимир Підпалий

Кажу: нагніться, трави!..

І слухняно

вони списи схиляють до землі...

І люди ходять легко, наче птахи,

щоб не топтати долі їх малі...

Кажу: братайтесь, люди!..

Зеленіють

оазами сухих пустель піски...

Ховаю швидше голову у плечі:

півнеба чорно вкрили літаки...